

Hlas 2

NEDEĽA

Malá večiereň
(v sobotu večer)

Hóspodi, vozzvách

- 4: Prézde vík ot
Otcá róždšemusja Bóžiju
Slóvu, voplóščšemusja ot
Đívy Maríji, prijidíte
poklonímsja: krest bo
preterpív, pohrebéniju
predadésja, jáko sám
voschoťi: i voskrés iz
mértvych, spasé mja
zablužďajúščaho čelovíka.
- 3: Prézde vík ot ...
- 2: Christós Spás náš, jéze na
ný rukopisánije prihvodzív
na krestí zahládi,
i smértnuju deržavu
uprazdní: poklaňájemsja
jehó tridnévnomu
voskreséniju.
- 1: So archánhely vospojím
Christóvo voskresénije: tój
bo jésť izbávitel' i Spás dúš

nášich, i v slávi strášnij
i krípcij síli, páki hrjadét
sudíti míru, jehóže sozdá.

S:I: **Dogmat:** O prevélija
tájinstva! Zrjá čudesá,
propovíduju Božestvó,
Jemmanúžil bo jestestvá
úbo vratá otvérze jáko
čelovikoľúbec, d'ívstva že
kľučí ne razruší jáko
Bóh: no síce ot utróby
prójde, jákože slúchom
vníde: táko voplotísja,
jákože začátsja: bezstrástno
vníde, neskazánno izýde,
po proróku hlahóľuščemu:
sijá vratá zakľučéna budú:
niktóže prójdet ími, tókmo
jedín Hospód' Bóh Izráijlev,
imíjaj véliju mílošť.

Stichíry na stichovňi

i: Voskresénije tvoje Christé
Spáse, vsjú prosvití
vselénnuju i prizvál jesí
tvoje sozdánije: vsesíľne
Hóspodi sláva tebí.

ii: (P : Jehdá ot dréva)

Vsích skorbjáščich rádoste,
i obídimych predstáteľnice,
i ubóhich pitáteľnice,
stránnych že uťišenje,
i žézle slípých,
nemošných posiščenje,
truždájuščichsja pokróve
i zastúpnice, i
sírych pomóšcnice, Máti
Bóha výšňaho, tý
jesí prečístaja: potščísja,
mólimsja, spastísja rabóm
tvojím.

iii: Vsjákoje bezzakónije
neščádno, vsjákiť hrích
nevozderžno okajánnij
soďílach: vsjákaho
osuždénija dostójin jésm!
Viný pokajánija mňí
podážď Dívo, jáko
da ne osuždén támo
javľúsja, tá bo napisúju
molítvennicu, tá prizyvaju
predstáteľnicu, ne posramí
mené Bohonevístnaja.

iv: Inóho pribížišča čístaja,
k tvorcú i Vladýci
mý ne ímamy, rázvi
tebé Bohonevísto: da
ne otríneši nás téplym
tvojím predstáteľstvom,
nižé posramíši ľubóviju
pritekájuščich pod króv tvój,

Máti Bóha nášeho: potščísja,
i tvoju pómošč dážd', i
nýšňaho hňíva nás spasí.

S:I: Dogmat: Któ tá
po dostojániju pochválit
i ublažít, otrokovíce
Bohonevístnaja, o jéze
tobóju bývšem mírovi
izbavléniji: blahodarjášče
úbo zovém tí, hlahóľušče:
rádujsja, jáže Adáma
oboživšaja, i razstojáščaja
sovokupívšaja. rádujsja,
prosvítívšaja ród náš
svitonósnym voskresénijem
Sýna tvojehó i Bóha nášeho:
tá bo christiánskiť ród
neprestánno ublažájem.

Večieren (v sobotu večer)

Hóspodi, vozzvách

- 10: Prézde vík ot Otcá rózďšemusja Bóžiju Slóvu, voplóščšemusja ot Dívy Mariji, prijidíte poklonímsja: krest bo preterpív, pohrebéniju predadésja, jáko sám voschoťi: i voskrés iz mértvych, spase mja zablužďajúščaho čelovíka.
- 9: Christós Spás náš, jéže na ný rukopísanije prihvozdív na kresťi zahládi, i sméртnuju deržávu uprazdni: poklaňajemsja jehó tridnévnomu voskreséniju.
- 8: So archánhely vospojím Christóvo voskresénije: tój bo jésť izbávitel' i Spás dúš našich, i v slávi strášnij i krípcij síli, páki hrjadét sudíti míru, jehóže sozdá.
- 7: Tebé raspénšahosja i pohrebénnoho, ánhel propovída Vladýku, i hlahólaše ženám: prijidíte vídite, idíže ležáše Hospód': voskrese bo, jákože rečé,

jáko vsesílen. Tímže tebí poklaňajemsja jedínomu bezsméртnomu: žiznodávče Christé, pomíluj nás.

- 6: Krestóm tvojím uprazdnil jesí, júže ot dréva kľátvu, pohrebénijem tvojím umertvíl jesí smérti deržávu: vostánijem že tvojím prosvitíl jesí ród čelovíčeskij. sehó rádi vopijém tí: blahodíteľu Christé Bóže náš, sláva tebí.
- 5: Otverzóšasja tebí Hóspodi, stráchom vratá sméртnaja, vrátnicy že ádovy víďivše tá, ubojášasja: vratá bo mídnaja sokrušíl jesí, i verejí želíznyja stérl jesí, i izvéł jesí nás ot tmý i síni sméртnyja, i úzy naša rasterzál jesí.
- 4: Spasíteľnuju písň pojúšče, ot úst vozlém: prijidíte vsí v domú Hospódnem pripadém, hlahóľušče: na dréve raspnýjsja, i iz mértvych voskresýj, i sýj v nídrech Ótčich, očisti hrichí naša.
- 3: (P : Otčájannaja žitijá rádi)
Jáže nenaděžnych upovánije izvístnoje, i sohrišájuščich

spasénije, Maríje vsepítaja
čístaja Bohoródice, prijímí
molénije moje síje, i isprosí
mi razrišenija vsích, jáže
sohriších v žitií, máternimi
tvojími molítvami, i spasí
ot bíd i búduščaho sudá
Vladýčice, velíkija rádi
tvojejá mílosti.

2: Lukávo vrémja životá
mojehó, lukávo i ispólň
vsjákijsa zlóby, sataňi
lukávomu ľúťi mja
smuščájušču, tý mja
Bohorodíteľnice, izbávi tohó
pákosti, tý mja ot úst ónaho
istórhni presvjatája: na tá
bo vse vozložích čájanije
mojé, spasí mja tvojími
bódrymi molítvami.

1: Rádujsja, nepostýdnaja
predstáteľnice. Rádujsja,
preblahája Bohoródice.
Rádujsja, očistílišče
míra. Rádujsja, rádoste
skorbjáščich, i pristánišče
oburevájemym. Rádujsja,
jáže vsím pomohájuščaja
súščym v núždach. Tý úbo
sochraní i mené Ďívo, vsích
skórbnych, preneporóčnaja
Vladýčice.

S:I: **Dogmat:** Préjde síň
zakónnaja, blahodáti

prišédši: jákože bo kupiná
ne sharáše opaľajema,
táko Ďívo rodilá jesí,
i Ďíva prebylá jesí.
Vmísto stolpá óhnennaho,
právednoje vozsijá sólnce:
vmísto Moiséa, Christós,
spasénije dúš nášich.

Stichíry na stichovňi

i: Voskresénije tvoje Christé
Spáse, vsjú prosvití
vselénnuju i prizvál jesí
tvoje sozdánije: vsesíľne
Hóspodi sláva tebí.

ii: Drévom Spáse uprazdníl
jesí, júže ot dréva
klátvu, deržávu smérti
pohrebénijem tvojím
umertvíl jesí, prosvitíl že
jesí ród náš vostánijem
tvojím. Ĥímže vopijém tebí:
životodávče Christé Bóže
náš, sláva tebí.

iii: Na krestí jávľ'sja Christé
prihvoždájem, izminíl jesí
dobrótu zdánij: i
bezčelovíčijsa úbo vójini
pokazújušče, kopijém rébra
tvojá probodóša, jevréji
že pečátati hróba prosiša,
tvojejá vlásti ne vídušče.
No za milosér dije

utrób tvojích, prijémyj
pohrebénije, i tridnéven
voskresýj Hóspodi sláva tebí.

iv: Životodávče Christé,
vóleju strásť preterpívyj
smértnych rádi, vo ád
že snizšéd jáko sílen,
támo tvojehó prišéstvija
ožidájušcyja, ischítiv jáko
ot zvirja krípkaho, ráj
vmísto áda žíti daroval jesí.
Tímže i nám slávjaščym
tridnévnoje tvoje vostánije,
dáruj očiščénije hrichóv, i
véliju mílost'.

S:I: Dogmat: O čudesé nóvaho
vsích drévnich čudés! Któ
bo pozná máter bez
múža róždšuju, i na
rukú nosjáščuju, vsjú
tvár soderžáščaho? Bóžije
jést' izvolénije, róždšejesja.
Jehóže jáko mladénca
prečístaja, tvojíma rukáma
nosívšaja, i máterne
derznovenije k nemú
imúščaja, ne prestáj molášči
o čtúščich tá, uščédriti i
spastí dúšy náša.

Tropar

T Jehdá snizšél jesí k smérti,
životé bezsmértnyj, tohdá

ád umertvíl jesí blistánijem
božestvá. Jehdá že i
uméršyja ot preispódnich
voskresíl jesí, vsjá
síly nebésnyja vzyváchu:
žiznodávče Christé Bóže náš,
sláva tebí.

B Bohoródičen: Vsjá páče
smýsla, vsjá preslávnaja
tvojá Bohoródice, tájinstva,
čistoťi zapečátannoj, i
d'ívtvu chranímu Máti
poználasja jesí nelózna,
Bóha róždši ístinnaho: tohó
molí spastísja dušám nášym.

Povečerie (v sobotu v noci)

Písň 1

- II** Vo hlubiňí postlá inohdá, faraonítskoje vsevojinstvo preoružennaja síla, voplóščšesja že Slóvo vsezlóbnjy hrích potrebílo jést': preproslávlennyj Hospód' slávno bo proslávisja.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Jáže vsím udób poslušnaja v skórbi, i v pečáli pomohájuščaja, Bohoródice blahája, blahodát' podážď píti tá derzájuščym, Vladýčice skorbjáščich rádoste.
- ii:** Mnohobohátnuju blahodát' sťažávši Vladýčice, derznovennoju tvojeju molítvoju, preslávnno izmí mja ot napástej, ubóhaho rabá tvojeho, skorbjáščich rádoste.
- S:** Ot vráh vídimych i nevídimych izbávi, mólimsja, k tebí pribihájuščich Bohoródice, i

razorí vsják sovít borjúščich nás.

- I:** Otimí ponošénije čelovíčeskoje, i klevetý navítnik ot mené, Bohoródice, mol'ú tá: da usérдно slávľu Hóspoda, jehóže pitála jesí.

Písň 3

- II** Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvėj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich tá.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Vrahóv navíty razorí sújetnyja, vsepítaja Bohoródice: ne oskuďj molítvami tvojími, snabďášči nás voschvalájuščich tá.
- ii:** Prízri čistaja, mílostivnym tvojim ókom, i izbávi mjá vsjákaho navíta vídimych i nevídimych vrahóv, osľipívši zínicy očés ích.
- S:** Zlóje napadénije vrahóv, jáko óhň paľáščeje, iščuščich vsehdá pohubíti nás. Dívno, rosóju molítv tvojích uhasí.
- I:** Neuhasímaja lampádo, zaré prisnosijátel'naja, nóščiju

mjá skorběj oderžíma,
prosvití molítvami tvojími,
róždšaja sólnce slávy
Christá.

Písň 4

- II Uslýšach Hóspodi hlás tvój,
jehóže rékl jesí, hlás
vopijúščaho v pustýni,
jáko vozhremíl jesí nad
vodámi mnóhimi, tvojemú
svidítel'stvujaj Sýnu, vés býv
sošédšaho Dúcha, vozopí:
tý jesí Christós, Bóžija
múdrosť i síla.
- P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i: Spasénija tá móst, molítku
neusýpnu, zastuplénije
tvérdo mólim: umilosérdisja
i vížd' nášu nesterpímuju
pečál', boľízni, skórbi,
strásti, i blahopremínno
posití Máti Bóžija, rádosť
skóruju podajúšči.
- ii: Ne nepričastni jesmý
Vladýčice, tvojehó
zastuplénija v skórbech:
tímže i nýni nám pomoží
vskóri, ľúti oburevájemym
rúku prostirájúšči čistaja:
búdi mílostiva boľíznem

nášym, Máti Bóžija, rádosť
skóruju podajúšči.

- S: Ne upováša Vladýčice
na tá bezzakónnujušči,ji,
no upováša na jazýk
veleríčiv, na jazýk čelovíč,
prísno zavístno izlijávšijsja,
neprávedno prolijáti króv
ískrenňaho, rykájúšče: tý že
čístaja, čélusti ích sokruší.
- I: Smirí Vladýčice, vrahóv
vozneseńnuju výju
veleríčujušcich, sovíty i
zlonrávija, i serdcá
poučájúščajasja zlým na
mjá po vsjá dní: kríposť
že i pobídu podážď
prizyvájúščym tá, Máti
Bóžija, rádosť skóruju
podajúšči.

Písň 5

- II Úhl' Isáiji projavléjsja, sólnce
iz d'ívtstvennyja utróby
vozsijá, vo tmí zablúždšym,
Bohorazúmija prosviščénije
dáruja.
- P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i: Molítvennice nelóznaja,
upovánije christiján,
obrádovannaja, prijimí
molbý ot nás

prilížno prizývajúšcich i
moľáščichsja tebí.

ii: Istóčnik tá žízni súšči čístaja,
bezsmértija istočájuščij
vódy, zemnoródniji
poznávše ublažájem.

S: Vooružísja na ný lukávno
vráh, jazýkom jákože
mečem pohubíti choťá:
no tvojeju, Bohorodíteľnice,
kripostiju predvarí.

I: Pučínu, čístaja, zastupléniju
któ izočtét síly tvojejá?
Tímže nás súšcich v núžďi
skóro predvarí.

Písň 6

II V bédňi hrichóvnij
vaľásja, neizslídnuju
milosérdija tvojeho
prizývaju bédnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Cilomúdrija súšči
chodátaica, prizývajúščym
tá nýni javísja, i ot
vsjákich izbávi napástej i
bíd, Bohonevísto.

ii: Zlodíjstva vrážija razorí,
i klevetý neprávednyja
ustávi, blahoslovénna

prečístaja, izbavľájušči
nepovínnyja ot skórbi.

S: Lútymi hrichí okružení,
i napástnymi bidami
potopljáemi, pod
božéstvennyj pokrýv tvój
pribihájem, Máti Christá
Bóha.

I: Neiskusomúžno róždši
Hóspoda, javísja po
roždeství páki dživstvujušči:
o preslávnaho čudesé, v tebí
soďílannaho, Bohonevísto!

Sidálen

Molénije téploje, i stíná
neoborímaja, mílosti istóčnice,
mírovi pribížišče, prilížno
vopijém tí: Bohoródice
Vladýčice predvarí, i ot bíd
izbávi nás, jedína vskóri
predstátel'stvujuščaja.

Písň 7

II Da preslávnaje roždestvó
tvoje Christé, jéze ot Dívý
proobrazíš jávi, neopalímy
v peščí ótroki sochraníl jesí,
písňmi pojúšcyja tebí: otcév
Bóže blahoslovén jesí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: O blahoutróbia tvojeho
Đivo čistaja! Rišiši bo
bezmírnyja pečáli i napásti,
prizyvajuščym v núždi i
obstojáni: tŕmže i nŕni
pomozí blahoslovénna, tá
voschvalájuščym.

ii: Pokaží skóroje tvoje
zastuplénije, pokaží jáko
móžeši, jáko Máti Bóhu,
prizyvám tá ot sérdca so
slezámi pripádajušče, skórb
ukrotí i boľízň rabóv tvojích
vskóri.

S: Ustá čelovíkom jáko
lvóm lŕtym, hróba
ťažčájše otverzóšasja, hórko
pohlotíti mjá: no tý
Bohoródice, javísja naděžda
nenadžíjuščymsja, i nizloží
krípošť ích blahoslovénna.

I: Da úzrjat vrazí i
postyďátsja, da razumíjut i
víďat tvojú, jéže po nám
soprotív borjúščuju sílu,
i v própašť preispódňuju
nizloží ích blahoslovénna,
naděždo nenadžíjuščichsja.

Písň 8

II Péšč inohdá óhnennaja v
Vavilóni dŕjstva razďiláše,
Bóžijim velínijem chaldéji

opaľájuščaja, vírnyja že
orošájuščaja, pojúščyja:
blahoslovíte vsjá dŕlá
Hospódňa Hóspoda.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Pribížišče naše, i míru
rádovanije, Bohorodíteľnice,
umilosérdisja potščísja,
i spíšno blahodáť tvojú
podážď nám oskorblénny,
i zastupí blahája, tvojá rabý.

ii: Sovít súeten soviščáša lŕťi
na ný bezbóžnych sónmišča,
jakože préžde Achitofél. No
vopijém: tvojími molítvami
séj razorí, nizložši sích
krípošť Bohoródice.

S: Prizyvajuščich tá
Bohoródice, ot duší nelóžno,
vo vsjákoj skórbi i v
boľíznech razlíčnych, i
bidách lŕtych, spíšno uslyši
Vladýčice, sích izbavľájušči
prísno molítvami tvojími.

I: Da ímja tvoje Bohoródice,
na zemlí slavoslóvitsja, íže
iz tebé vozsijáv, hríšnikom
deržávnuju naděždu i sťinu
tá darová: tobóju bo vsjákoje
dycháni je k Bóhu pritekájjet.

Písň 9

II Nedoumíjet vsják jazýk
blahochvalíti po dostojániju,
izumivájet že úm i
premírnyj píti tá
Bohoródice: obáče blahája
súšči, víru prijimí, íbo
ľubóv vési božéstvennuju
nášu, tý bo christiján jesí
predstáateľnica, tá veličájem.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Da zahradítsja vsják jazýk,
lukávym poučájajsja: da
molčát ustná ľstívaja, i ustá
neprávedno hlahóľuščaja
na právednaho bezzakónije,
hordýneju i závistiju
vraždebnoju vkúpi,
Bohoródicy molítvoju, i
svjatých Christóvych.

ii: Íže v molítvach bódruju,
čístuju Bohoródicu,
prizyvám vsí boľízniju
i skórbiju oderžími,
vzyvájušče: Vladýčice čístaja,
skóro izbávi ot oderžáščich
boľíznej rabý tvojá prísno,
jako po Bóze zastúpnicy
inýja ne ímamy.

S: Otčájavšichsja vélije
pribížišče, oburevájemych
tíchoje pristánišče, tý
jesí Bohoródice. tímže i
mý pritekájem, vzyvájušče:

da ne postydímsja Máti
ístinnaho životá, no da
blahodarjášče usérдно tá
veličájem.

I: Prijimí, otrokovíce
prečístaja, božéstvennuju
písn, vzdavájušči blahodáť
na tá naďíjuščymsja, i
mír isprosí církvam prísno
posláti, da christijánski
vsják jazýk tá veličájet.

PONDELOK

Večiereň
(v nedeľu večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Ímíjaj blahoutróbia
istóčnik, istočájaj že
bézdny mílostej, i potóki
šcedrót, ótče preblahíj,
i Sýne, Slóvo Ótčeje: i
Dúše svjatýj, nesoždánnoje
jestestvó, prijimí molénije
i molítku nášu, vsím
v prehrišeníjich súščym
podáj proščénije, jáko Bóh
ščédr i čelovikoľúbec.

5: Ímaši po jestestvú jáko Bóh,
utróbu šcedrót, i mílosti

i blahostýni: čímže mólím
tá Christé Spáse náš, i
pripádajušče zovém, prísno
tí vopijúšče: dárui rabóm
tvojím prehrišénij mnóhich
razrišénije i proščénije
vsích, íchže sohrišíchom
vsí, jáko Bóh šcédr i
čelovikoľúbec.

4: Spastí choťá Spáse vsích,
jáko Bóh, íchže rádi
vočelovíčovsja, i javílsja
jesí čelovík, spasí nás
poklaňajuščichsja tvojím
zápovidem. Ne prišél
bo jesí čelovikoľúbce,
právedniki spastí: no
íže v prehrišénijich
okovánnych nás mnóhimi
hrichí, razrišíti blahodátiju
kreščénija božéstvennaho,
jáko Bóh šcédr i
čelovikoľúbec.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Prestóli, Cheruvími i
Serafími : Hospódstvija že
i síly, i vlásti čestnýja:
ánheli, archánheli i načála
s ními: tých netľínnoje
jestestvo sostávlšemu: písň
neprestánnuju sohlásno
pojút, jedíno v Tróici
suščestvo vsjá naučájušče

čestí, srásleno, jedinočéstno
i soprestóľno.

2: Pérviji neveščéstvennych
lícy, Bohonačálstvija
zarí, nechodátajstvennymi
sijáňmi podjémľušče, po
činu ích próčim
prepodavájut božéstvennyja
svétlosti: i prinósjat nám
sijá ľubóvnym zakónom,
po dostojániju tákožde, k
serdéchňij komúždo čistoťi s
priľížánijem.

1: Horí k vysoťí, duší
horí serdéchnoje óko,
i úmnaja stremlénija,
ľubóviju božéstvennoju
imúšče, v dušách svojích
prostirájem vsehdá: jáko
da íže ottúdu lučami
oblistájemi, ubíhнем tmy
strastěj, čájušče so
ánheli predstáti strášnomu
prestólu zizdíteľa, i
preobrazítisja ot svíta vo
svít.

S:I: Bohoródičen: Mnóžestvo
ánhel Sýna tvojehó
prečístaja, vospivájut
trisivjátými hlásy, jáko
prestól tá tohó
súščuju ohnezráčen, i
palátu oduševlénnuju, móst
božéstvennyj, íže ot zemlí

prevod'ášči vsehdá k nemú:
rádujsja obrádovannaja,
vopijúšče tí sohlásno so
archánhelom Havrijíлом,
jáko róždšej istóčnika
rádosti.

Stichíry na stichovňi

- i:** Sohriších tí Christé Spáse,
jáko blúdnyj sýn: prijimí
mja Ótče kájuščasja i
pomíluj mja Bóže.
- ii:** Vopijú ti Christé Spáse
mytarévym hlásom: očisti
mja jákože ónaho, i pomíluj
mja Bóže.
- iii:** Íže zemnýja sládsti ne
vozlúbľše strastotérpcy,
nebésnym blahím
spodóbišasja, i ánhelom
sohráždane býša: Hóspodi,
molítvami ích pomíluj, i
spasí nás.
- S:I: Bohoródičen:** Rádujsja
Maríje Bohoródice, chráme
nerazrušímyj, páče že
svjatýj, jákože vopijét
prorók: svját chrám tvój,
díven v právd'i.

Povečerie (v недеľu v noci)

Písň 1

- II** Vo hlubiňi postlá
inohdá, faraonítskoje
vsevójinstvo preoružennaja
síla, voplóščesjesja že Slóvo
vsezlóbnij hrích potrebílo
jést', preproslávlennyj
Hospód', slávno bo
proslávisja.
- P** Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i:** Voobražsja iz tebé po
nám, Sólnce nevečernej, tá
slovésnoje nébo, i svitlíjšeje,
jávstvenni pokazá. Tímže
mja izbávi strástnaho
smráda: jáko da vospojú
ľubóviju tá jedínu Máter
Đívu.
- ii:** Kleščú mýslennyj úhl'
nosívšuju, i čelovíčeskoje
jestestvo očistivšuju, molú
ťa Vladýčice: mnóhich
mojích prehrišeníj skvéru
omýj, i ot oskverňajuščich
strastěj izbávi mja
molítvami tvojími.
- S:** Íže istóčnik mílosti
Christá prečístaja róždši, i
Jedém čelovíkom otvérzši,

dvéri otvéri mí mílosti
tvojejá Bohoródice, i
dárui sohrišeníj proščeníje,
Vladýčice míru.

I: Mojích prehrišeníj plenícy
rastórhni Vladýčice tvojehó
Sýna i Bóha moľášči, i
tomjáščij mja hrích nizloží
prisnoďívo: jáko da vospojú
ťa vsehdá preneporóčnaja
spasájem.

Písň 3

II Na kámeni mja víry
utverdív, razšírl jesí ustá
mojá na vrahí mojá,
vozveselí bo sja dúch mój
vnehdá píti: níšť svját,
jákože Bóh náš, i níšť
práveden páče tebé Hóspodi.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Mhlú strastěj mojích i
omračeníje otžení, zarjámi
molítv tvojích, i prosvití
mja prečístaja Vladýčice,
róždšaja vozsijávšaho
prežde dennícy Christá,
ot sólнца sólnce
nezachodímoje.

ii: Vozstávila jesí prečístaja,
tvojím roždestvóm, skíniju
pádšuju i sokrušénnuju,

Davída tvojehó práotca:
ťímže vozstávi Bohoródice,
i mené rabá tvojehó,
sokrušénaho strastímí i
prehrišeníji.

S: Prohoňajuščje orúžije
hrichí i strásti duší
mojejá búdi Ďívo: i
pokaží mja jákože druhíj
ráj, beznavíten i sobľudén
tobóju i prinosjášč cvíty
Dúcha.

I: Prostérši rúku
blahoutróbiya, prijimí
mja Bohorodíteľnice: i
vsjákaho ischití osuždeníja
k tebí pribihájuščaho,
i tebí pripádajušča,
i prizyvájuščaho tvojú
pómošč.

Písň 4

II Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi
uslýšach i užasóchsja: do
mené bo ídeši, mené iščjá
zablúždšaho. Ĥím mnóhoje
tvoje snizchoždeníje, jéze
na mja, proslavljáju
mnohomílostive.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Kvás čelovíčeskaho
jestestvá, neskvérnyj i

svjatýj, ot nehóže prijem
tísto, sozdá jehó zizdítel: i
mňi strastěj skvérmu omýj, i
kál prehrišeníj mojích očisti.

ii: Ličbóju molítv tvojích
Vladýčice, i plástyrem
i másлом, duší mojejá
strúpy, i jázvy hrichóvnyja
nýňi iscílí čístaja, jáko
róždši Bohonačálnuju cílbú
jestestvá.

S: Plenícu strastěj mojích
razriší Vladýčice, i
veríhi hrichóv mojích
rastórhni orúžijem molítv
tvojích, Christá róždšaja,
podajúščaho izbavlénije
svjazannym vo ádĭ.

I: Strásti duší mojejá
iscílí, omračívšyja mjá
preokajánňi: i pómysl
prosvítí, daléče othoňajušči
čístaja, tmý bisóv
oskorblájuščich mjá i po
vsjá dní síti prostirájuščich
mňi.

Písň 5

II Prosviščénije vo tmí
ležáščich, spasénije
otčájannych Christé Spáse
mój, k tebí útreňuju carjú
míra, prosvítí mja sijánijem

tvojí: inóho bo rázvi tebé
Bóha ne znáju.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Ot klátvy drévnija mír
jáko izbávila jesí Vladýčice,
míru blahoslovénije Christá
róždšaja: pomyšlénij
bezmístnych izbávi mjá, i
vsjákiya pečáli, jedína bo jesí
vírnyh rádovalenje.

ii: Okružájet duší mojejá
hrád bisóvskij pólk, i
razplíníti ziló pokušájetsja:
preslávnaja Vladýčice, hráde
vsích carjá, ohradí mja
stólpnymi stínami, tvojími
molítvami, i spasi.

S: Búrja ľutá razvraščénij,
duchóv lukávstvija, mojú
mýsl' smuščájet: predvarí
skóro, i utíši sijú
róždšaja vsjákiya tvári
jedínaho kórmčija Christá
vsesíľnaho.

I: Vozsijáj mí svít pokajánija
Bohorodíteľnice, vo tmí
pohíbelňij zatvorénnomu:
dárúj rúku pómošči
ležáščemu, i tvojími
molítvami vzdvihni mjá
čístaja, tvoríti Bóžija
opravdánija.

Písň 6

II V bézdňi hrichónňij
vaľájasja, neizslídnuju
milosérdija tvojeho
prizývaju bézdnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Jáko žízň víčnuju róždši
prečístaja, ot tíla duší mojej
ischodášcej, smérť tvojími
molítvami umertví.

ii: Lóvit iskušája mjá zmíj
čelovikonenavístnyj: sehó
uprazdní Vladýčice, jáko
róždši hlavý sokrúššaho
zmijév.

S: Stropótnyja stezí
šestvovavšaho k právij stezí
nastávi, jáže púť žízni
róždšaja, Christá Bóha
nášeho.

I: Duší mojejá strásti iscílí,
i pečáli nedoumíni je
pobidí, jáže Bóha róždšaja
na spaseníje čelovíkom,
prečístaja.

Sidálen

(**P** : **Podóben**)

Milosérdija súšči istóčnik,
mílosti spodóbi nás Bohoródice,
prízri na ľúdi sohrišívšyja, javí

jáko prísno sílu tvojú: na tá
bo upovájušče, rádujsja, vopijém
tí, jákože inohdá Havrijíl
bezplótnych archistratíh.

Písň 7

II Tílu zlatómu premúdryja
ďíti ne poslužíša, i v plámen
sámi poidóša, i bóhi ích
obruháša, sredi plámene
vozopíša, i orosí já ánhel:
uslýšasja užé úst vašich
molíтва.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Smuščájet mí úm, i
kolébleť dúšu volná
strastěj: no róždšaja,
móre volnújuščejesja
povelínijem božéstvennym
obuzdavájuščaho, Dívo, k
tišiňi preloží bezstrástija, i
plotskóje ustávi smuščeníje.

ii: Tá dvér vídyj mýslennaho
vostóka s nebesé jávlšujusja,
vníti v nebesá tobóju Dívo,
ráb tvój moľúsja: tímže
prijimí mja Vladýčice, i
svítom nastávi.

S: Na krestí Christós Sýn
tvój raspénsja vóleju, načála
ťmý posramí, i smértnuju
razruší tletvórnuju sílu:
ímže Vladýčice prečístaja,

stráстноje moje plóti
mudrovánije umertví.

- I:** Ne prestáj čistaja, molášči ot
tebé róždšahosja Bóha, o íže
víroju pritekájusčich k tebí,
i prosjáščich izbavlénija,
jedína zastúpnice míru,
otčájannym nadéžda i
zastuplénije, oburevájemym
v lútych prísno pómošč.

Písň 8

- II** O podobiji zláti
nebréhše treblaženiji júnoši,
neizmínnyj i živýj
Bóžij óbraz víd'ivše,
sredí ohná vospiváchu:
osuščestvovánnaja da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit vo vsjá víki.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

- i:** Bohod'ílannaja skínije,
súščaja svjatáho svjatých,
pokazávšaho drévnija
skíniji óbraz, archijeréja
velíka vnútr imúšči, moje
sérdce Dívo, javí výšňaho, i
vsích carjá Christá skíniju
svjátu.
- ii:** Božéstvennyj kovcéh nosívši
i skrižáli zavíta,
neopísannaho Sýna tvojého

Christá Dívo, Slóvo Bóžije
prečistoje, semú napisátisja,
jákože na dscí duší mojejá
sotvorí pérstom Bóžijim,
tvojími molítvami.

- S:** Usičésja ot tvojích ložésn,
preneporóchnaja Vladýčice,
jáko ot horý čestnýj kámeň, i
stolpý vsjákija prélesti, jáko
vsederžitel' jedín vsesíl'nyj
sokruší: ímže nýňi óbrazy
strastém potrebí duší
mojejá, mýslennych vráh
sokrušívši čélusti.

- I:** Vodámi živótnymi,
izsóchšeje moje sérdce
hrichóvnym plámenem, tý
napój Dívo Bohoródice,
vo umiléniji vsehdá
sobľudájusči mjá, so
stráchom pojúšča: da pojét
Hóspoda vsjá tvár, i
prevoznósit jehó vo víki.

Písň 9

- II** Jáže préžde sólnca svitíl'nika
Bóha vozsijávšaho, plótski
k nám prišédšaho,
iz bokú Díviču
neizrečénno voplotívšaja,
blahoslovénnaja vsečístaja,
tá Bohoródice veličájem.

ℙ Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Právdy sólnce čistaja, Christá vozsjála jesí, i nébo pokazásja presvítlo, ímže nóšč strastěj mojích, tvojími molítvami razorí, i dúšu mojú prosvití, i sěrdce mojé ozarí i ujasní.

ii: Sudí Bohoródice, i preprí lútaho mojeho sopostáta, i ot toho mja oskorblénija izbávi: sudijú bo blaháho i právednaho rodilá jesí, íže v nídrich Božestvá osudívšaho smért'.

S: Íže bezplótnych suščestvá jáko Bóh sostavlěj, iz tebé Dívo otrokovíce voplotísja. Tímže izbávi mja plotskáho strastěj obstojánija i plotskáho mudrovánija, tvojeho rabá tvojími molítvami.

I: Razrušila jesí Jévinu pečál', Adáma nóvaho rózďši, préžde Adámovo jestestvó sozdávšaho. Tímže razriši i mojích prehrišeníj rukopisánije, napástej i skorběj i strastěj mja svoboždájušči.

UTOROK

Večieren (v pondelok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (ℙ : Jehdá ot dréva)

Jedíne bezhríšne Christé, jedíne nezlóbivyj, jedíne istóčniče bláhosti, vížd' mojé stíšneníje, vížd' skórb mojú: i jázvy strúp mojích očisti vsjá i mílostiju tvojęju spasi rabá tvojeho: jáko da línosti óblaki daléče othnáv, slávľu tá prebláháho Spása mojeho.

5: Prízri, o duše mojá smirěnnaja! Vížd' tvojá d'ilá, kája súť vseskvěrnaja: vížd' tvojú nahotú, ole i jedínstvo! Íbo ímaši razlučítisja ot Bóha i ánhelov, i k bezkoněčnomu vmetátisja mučéniju. Vosprjaní, vostáni, potščísja, vozopíj: sohriších Spáse, dážd' mí proščénije, i spasi mja.

4: Tělo oskverních ľúťi, rastlích dúšu i sěrdce pomyšlěňmi skvěrnymi: vsjá čúvstva mojá ujazvích, óči oskverních, okaľách ušesá slovesý, jazýk oskverních, i vsjá imíju stúdna.

Ťímže tí pripádajaj zovú,
Vladýko Christé: sohríšich
tí, sohríšich, prostí, i spasi
mja.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Potščíjsja, izmí mja o
iskušeníj slávnyj Hospódeň
Predtéče, moľúsja tí: vsúje
bo podvihóšasja na mja
borjúščiji mja hóracyi
démoni, íščušče voschítiti
dúšu rabá tvojehó, jákože
ptícu bídnuju. Ne ostávi mja
do koncá: da razumíjut že
páče vseblaženne, jáko tý
moje jesí pribížišče.

2: Neplódy vsesvjatýj
ótrasľ, prozjabénije
krásnoje pustýnnoje,
lástovica krásnaja, slavíj
blahohlásnyj, holubíce
zlatája, neplódstvujuščuju
vsehdá okajánnuju dúšu
mojú blahoplódnú pokaží
blahích d'íl, jáko
da prozjabájušči klás
storíčestvujuščij blaženne,
božéstvennuju prinósit tí
pochvalú.

1: Izbávi víčnaho mja ohňá,
ťmý nesvítlyja i núždy i
vsjákija skórbi, i vsjákaho
zlostradánijsja, vsjákaho
stísnénijsja, moľú ťa predtéče,

i pokaží časti spasájemych
samoosuždénneho súšča
prehrišénmi blaženne,
molítvami tvojími, id'že
svjatých likovánijsja i rádosť
jesť neskazánnajsja.

S:I: Bohoródičen: Skórbi,
ľútych navidińnija,
strásti že različnyjsja
oburevájut smirénnuju
mojú dúšu otrokovíce
neiskusobráčnajsja, Máti
Christá Bóha, pravíteľnica
mí javísja v móri žitéjšťim,
i naležáščuju ukrotí búrju
k pristániščem tíchim
pokajánijsja i prochlaždénijsja
nastavľájušči, k
božéstvennomu pokróvu
tvojemú pritekájušča.

Stichíry na stichovňi

i: Soghríšich tí Christé Spáse,
jáko blúdnyj sýn: prijimí
mja ótče kájuščasja, i
pomíľuj mja Bóže.

ii: Vopijú ti Christé Spáse
mytarévym hlásom: očísti
mja jákože ónaho, i pomíľuj
mja Bóže.

iii: Múčeničen: Svjátým
múčenikom moľáščymsja o
nás, i Christá pojúščym,

vsjaka prélešť prestá, i
čelovíčeskij ród víroju
spasájetsja.

S:I: Bohoródičen: Vse upováni je
moje na tá vozlaháju, Máti
Bóžija, sochraní mja pod
króvom tvojím.

Povečerie (v pondelok v noci)

Písň 1

II Vo hlubiňi postlá
inohá faraonítskoje
vsevójinstvo preoružénna
síla, voplóščesja že Slóvo
vsezlóbnyj hrích potrebílo
jést', preproslávlennnyj
Hospód', slávno bo
proslávisja.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Pochvalénija tí
prisnocvitúščij vinéc, jehóže
prozjabé Dúchom cérkov
čístaja, prinósit písnenno
tebí so archánhelom
Havrijíлом Bohonevístnij,
rádujasja pojúšči, i tá čéstno
vinčájušči.

ii: Vozďílavši živonósnyj
vinohrád, Máti Bóžija
prepítaja Christá Bóha,
zemlé svjatája Ótča
javísja, páče smýsla
Bohoblahodátnaja, i vés mír
napojí píva živonósneho
čístaja.

S: Volnújuščahosja ľúti
prehrišéniji vsehó míra,
i potopl'ájemaho, rodilá

jesí prečístaja Bóha i Hóspoda vsích nás, i okormíteľa Christá, ko spasiteľnomu pristánišču nás napravľajušča vírno.

I: Pribížišče i spasénija hráde, vsí vírno mólim tá, Marije Máti Bóžija, i míli d'ijemsja tépli: prijimí mol'by náša tvojích vírnych ráb, i razriší vsjá ný ot prehrišenij osužénija.

Písň 3

II Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščévj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich tá.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Načálo otvraščénija Bóha býst' k čelovíkom, Jévino preľščénije: svjatája že Bohoródica privedé páki Bóha k nám.

ii: Žizni tá sokróvišče prepítaja razdájet mírovi, i rádujetsja blahočádiju slávnyj Joakím o tebí, jáko neplódnymi otcý prišédši nadézda.

S: Ot Ánny rádosť ródu procvité, razdáješi dvojú carjá: i srádujetsja

roždestvú tvojemú žený, razríššasja tobóju klátvy.

I: Kupiná v Sináji proobražáše tvoje Dívó, preslávnoje roždestvó: íbo ohném Božestvá ne opalísja, v ložesnách prijémši čistaja.

Písň 4

II Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvoje smotrénije, i proslávich čelovikolúbče, nepostižímuju tvoju sílu.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Jákov tá jáko l'istvicu Boholípno províďaše Dívó, na jejáže versí Bóh utverždášesja.

ii: Ánhel'skoje snítije, jéze k nám Slóva prišéstvije tobóju prečístaja projavísja.

S: Utróba tvojá prepítaja, i soscá blažénna Dívó: tích bo rádi žízň vsí obritóchom.

I: Tájno vospivám tá Máti Bóžija, hlásy pravoslávnymi, ímže cérkov b'ľudóma jést' molítvami tvojími.

Písň 5

II Prosvišćenije vo t'mí
ležášcích, spasénije
otčájannych Christé Spáse
mój, k tebí útreňuju carjú
míra, prosvití mja sijánijem
tvojím: inóho bo rázvi tebé
Bóha ne znáju.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Zakóna i kovčéha čestníjšu
tá vospivám, Bohoródice
Maríje: íbo vsích ziždíteľa
i Bóha, jáko skřižáli nosíla
jesí prepítaja.

ii: Prestól Bóžija Bóžija Slóva,
proslavľám Bohoródice, na
némže jáko čelovík Bóh siďá
javísja, i býst' Cheruvímov
prevýšši.

S: Razrišíla jesí Ďívo,
ot hórkijske rabóty
vės ród čelovíč, i
svobódoju Christóvoju
jestestvó žénskoje počtíla
jesí, v božéstvenním tvojém
roždeství.

I: Rodilá jesí Sýna Ďíva,
i pobíždájut žený
vrahá jávi: tímže
i pritekájut otrokovíce,
d'ívtvo deržášče.

Písň 6

II V bézdňi hrichóvňij
vaľájasja, neizsľídnuju
milosérdija tvojeho
prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Jáže míru rádosť
Bohoródice čistaja, rádujsja,
tebí Ďívo zovém so
ánhelom vírno, tvojejá
rádosti spodóbi, i pečál' nášu
razorí.

ii: Rádosti neotjémlemyja
žilíšče tá voschvaľájušče
vírno Máti prisnoďívo,
tvojejá rádosti spodóbi, i
pečál' nášu razorí.

S: Nébo nebés výššeje javílasja
jesí Bohonevístnaja,
božéstvennoju tvojeju
slávoju: v tá Bóh náš
vselívsja, javísja mí.

I: Nýňi jestestvó žénskoje
vožrádovasja, nýňi pečál'
prestá, rádosť procvité: jáko
Maríja rodí rádosť, Spása
Christá Bóha.

Sidálen

(P : Milosérdija súšči)

Duší mojejá ľínosť ľútuju, i
sérdca mojeho prenemohánije,
Máti Bóžija vozzrívši, iscílí

molíťvami tvojími, i spasénnych
mjá časti spodóbi, izbavľájušči
mjá tmý i mučeníja, jáko jedína
upovánije moje i uťišeníje.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na
póli Deíri služímu,
trijé tvojí ótrocy
nebrehóša bezbóžneho
velínijsa, posredí že ohňá
vvérženi, orošájami pojáchu:
blahoslovén jesí Bóže otéc
nášich.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Runó inohdá Hedeónovo,
jéze na tá čistaja Bóžija
Slóva proobrazí snítije:
jákože bo rósu začátije
priját, netľínnaja Divo.
Tímže vsí tebí zovém:
blahoslovén plód tvojehó
čréva čistaja.

ii: Nóva i strášna, i vírna i
čúdna tvojá táinstva, Maríje
Máti Christá Bóha nášeho:
jáko tobóju primiríchomsja
vsí Bóhovi i Vladýci, i
so ánhely nýni pojém:
blahoslovén plód tvojehó
čréva čistaja.

S: Íze préžde Hedeón
predvistvújet tebé čistaja,

božéstvennoje roždestvó
jávi: okrín prinošajet
ispólnen vodý ot ocyždénija
runóvnaho: vés bo v
tá božéstvenno vselísja,
prečístaja: blahoslovén plód
tvojehó čréva čistaja.

I: Róždši Bóha i Spása
vsjáčeskich Maríje, bylá jesí
otčájannych ispravlénije,
hrišnikov obnovlénije,
i nenadéžnych nadéžda,
i pojúščich pómošč:
blahoslovén plód tvojehó
čréva, čistaja.

Písň 8

II V péšč óhnennuju
ko otrokóm jevréjskim
snizšédšaho, i plámeň na
rósu prelóžšaho Bóha, pójte
ďilá jáko Hóspoda, i
prevoznosite vo vsjá víki.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Nów ráj nám javílasja
jesí presvjatája Bohoródice,
ne smértnoje drévo, no
živótnoje, jáko sád bez
símene prorastívši Hóspoda,
ímže bezsmértnoju žízniuju
pitájemsja vsí.

ii: Vospivájet vsjá Christóva
cérkov Bohoródice, tvoje
roždestvó, jáko spasájutsja
hrišnji vsi i niščiji, iže
ľubóviju k tebi pribihájušče:
priide bo Christós na zémľu,
čelovíki spastí.

S: Svoboždájetsja osuždenija
prábaba tobóju Bohoródice
Đívo: i sé nýni žený stráždut
po Christí, i rádujetsja
jestestvó žénskoje, jákože
pervomúčenca vopijét
Thékla.

I: Niktóže pohíbe čistaja,
iže víry naděždu sťažá
k tebi pravoslávno,
Đívo Máti Bóžija, rázvi
tóčiju zăvistiju otmetájajsja,
tvojemú ne poklaňátisja
óbrazu načertánnomu.

Písň 9

II Jáže préžde sólнца svitíl'nika
Bóha vozsijávšaho, plótski
k nám prišédšaho
iz bokú d'ivícu,
neizrečénno voplotívšaja,
blahoslovénnaja vsečístaja,
ťá Bohoródice veličajem.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Prikloní mi úcho tvoje Đívo
presvjatája, vospivájuščemu
vírno pochvál'nymi slovesý
tvoje roždestvó: i jáko dáry
vdovíci, písň ustén mojích
prijémši, prosí hrichóv
mojích proščénija.

ii: Sijájet dobróta tvojá,
blistájet čistoty svtlost',
čístaja, i presijájet páče
sích tvoje roždestvó: Bóh bo
tvorec sólнца i tvári vsejá,
iz tebe rodísja: t'ímže tá vsi
veličajem.

S: Svít tá čistoty, i žézl
d'ívtva, i Máter Bóžiju,
Bohoľípno v písnech pojúšče
Bohoródice, so hlásom
chvalénija mólimsja tí: v
d'ívtvi utverdí nás, i v
čistoťi sochraní.

I: Tílo i dúšu neskvérnu
Bóhovi sobľúdsi čistaja, cár
voschoťi tvojejá dobróty
Christós, i Máter svojehó
voploščénija pokazá, Maríje
preslávnaja, spasénije moje
soveršája.

STREDA

Večiereň
(v utorok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Svitíti svitíla ne terpjášče
omračíšasja, na krestí
zašedšu tebí Slóve:
zemľá že podvizášesja,
i kámenije razsidášesja,
cerkóvnoje blaholípije
razdirášesja posredí, hróby
otverzáhusja, mértviji
vostajáchu, ád izdajáše
vsjá súšcyja dólu, býsy
pobižďáhusja, i són vsím
vmiňášesja smérť.

5: Jehdá plodovýj tá
Christé vinohrád,
razbójnik blahonrávnij
víďiv, lúčšij býst
razbójnik blahoiskúsen,
i ukrádajet proščénije
drévnich sohrišénij, ziló
blahojestéstvenni málym
hlásom: tomú revníti býti
potščímsja. Jéze pomjaní
i nás čelovikoľúbče, vsí
zovúšče.

4: Sijájet jáko zvizdá na nebesí,
v cérkvi božéstvennij
voístinnu krest tvój
Christé, opaľája úbo býsy,
vírnyja že prosviščája,
i posramľája líca tebé
raspénšich: ímže prarodíteli

drévom voobražajúščim
krestá, préžde ot rabóty
izvél jesí, i ot kámene méď
ssáti v pustýni sotvoríl jesí.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Vsím predstáateľnicu tá
čelovíkom, vsím pribížišče
velíkoje, vsím zastúpnicu
tá pokazá, Vladýčice,
christijánom, íže iz tebé
v naše smišénije obóľksja
blahoutróbní, i raspjátije
i smérť nás rádi podját.
Tohó úbo molí neprestánno,
vsím očiščénije nizposláti
prehrišénij, Bohonevístnaja.

2: Drévle Díva i áhnica, zrzášči
iz čréva jejá, na drévi
povíšena, jáko osužďena
so dvimá osužďénnoma,
vosklicajúšči hlahólaše: Síne
i Bóže mój, stránno vídimoje
strášnoje tájinstvo: obáče
múdrosti tvojejá bédnu
ispytáti níktóže móžet: pojú
tvoje dolhoterpínije.

1: Hdí tvojeho víďínija
blaholípije? Hdí krasotá
skrýsja dobróty tvojejá,
Síne? Káko íže dobrótoju
neizrečénnaja sotvorívyj
Bóže, krásnij v dobrótach,
za vsjá čelovíki, bezsláven
i bezčéstén na drévie

víši, vída, ni dobróty
ne imíjaj, čádo? Predóbraja
Ďíva vopijáše, steňášči i
pláčušči.

S:I: Krestobohoródičen: Zájde
svitílov zarjá, zemným
svítom pobíždšisja,
obnážšimsja na krestí:
pobíždájetsja úbo prisno
chúždšeje bólšim, i lúčšemu
ménšje dajét místo,
káko úbo ne podobáše
sviťašču Christú, skrytísja
zarí čuvstvennij? Dostójnym
hlahólaše, tá zrjášči
prečístaja, svitílom svíta.

Stichíry na stichovňi

- i:** Spasí mja Christé Spáse,
síloju kréstnoju, spasýj
Petrá v móri, i pomíluj mja
Bóže.
- ii:** Da ráspnetsja vopijáchu,
íže tvojích darovánij
prisno naslaždájuščijisja, i
zlodíja vo blahodátela
místo prošáchu prijáti, íže
právednikov ubíjcy: molčál
že jesí Christé, terpjá
ích surovstvó, postradáti
choťá, i spastí nás jáko
čelovikoľúbec.

iii: Múčeničen: Lícy
múčeničestiji protivíšasja
mučítelem, hlahólušče: mý
vójinstvujem carjú síl, ášče
i ohňú i múkam predáste
nás: no ne otmetájemsja
Tróičeskija síly.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Bolízni
preterpívši mnóhija v
raspjátiji Sýna i Bóha
tvojeho prečístaja, steňáše,
slezjášči i vosklicájušči:
uvý mňí čádo sládkoje,
bez právdý káko stráždeši,
choťá izbáviti jáže
ot Adáma zemnoródnýja?
Tímže prečístaja Ďívo, tebé
mólim víroju: mílostiva nám
toho soďílaj.

Povečerie (v utorok v noci)

Písň 1

- II** Hrjadíte ľúdi, pojím písň Christú Bóhu, razďílšemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jehípetskija, jáko proslávisja.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Slóvo mojehó priobrítenija otňúd ňíst' k pisnosloviju vsečístaja, jáko pokrývájete mja hrichov mojích tmá: no o Bohoroditeľnice utišňajema prijimí mja.
- ii:** Pod tvój pokrývok pribihajú prečístaja, ot hrich bezčislennych v konec, i Bóha i Vladýku blahopremínna sotvorí čistaja, i spasi mja.
- S:** Tý mňí Vladýčice téploje očistílišče, k tebí pribihája spasúsja, i priobrjášču duševnoje spasénije: móžeši bo vsjá, jáko súšči Máti vsích Bóha.
- I:** Íže dušám ľstéc, privlečé mja v pohíbelnyj rón: no mňí prostrí deržávnuju tvoju

rúku, Bohoródice Ďívo, i skóro ko svítu vozvedí.

Písň 3

- II** Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrich, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich tá.
- P** Presvjatája Bohoródice spasi nás.
- i:** Vo mnóhija vpád razbójniki okajánnyj, obnažen bých, ujázvlen že i ostávlen: no tý Bohoródice čistaja, ne prezri mené.
- ii:** Obnaží Adáma préžde zmíj, preľstív drévom, nýni že udóbno plíní dúšu moju: molúsja tí Vladýčice, uščédri mja.
- S:** Nýni tebí moja prinošú tájnaja, ístinňij predstátelnici mojej i pokrývok: jáko da sijá mňí ne obličít Sýn tvój, na sudí právedňim svojem.
- I:** Pomíľuj nás čistaja, pomíľuj: íbo ot d'íl spasénija otňúd ňíst' nám. Tímže víroju téploju k tebí vopijém: pomíľuj rabý tvoja.

Písň 4

II Pojú tá, slúchom bo Hóspodi, uslyšach i užasóchsja, do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Tím mnóhoje tvoje snizchoždénije, jéze na mja, proslavljaju mnohomílostive.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Boľášča mja neiscíl'no Vladýčice, i obniščávša ne prezri: no dážd' mí jeléj bláhosti tvojejá Divo, i tvojími promyšlénmi obohátí mja, jéze ot Bóha zlátom netlínny.

ii: Dóbrych vsích obnažíchsja, i ležú vo zlých, obólksja páče vsích drévle pádsích: i nýňi préžnimi ukrasí mja, i vtorých izbávi Bohonevísto.

S: Bludnicu prevzydóch v bludích, i mytarjá lichóimstvom vsehdá, slóvom i izvolénijem: no úbo obojú pokajánije, préžde koncá sťažátí mí Vladýčice spodóbi.

I: Vodvoríchsja v pustýni pečál'ňij, udalíchsja ot tebe Bohorodíteľnice, któ dást mí kriľí, i poleščú, i priidú k tebí nadéždi mojéj,

spasájušče malodúšije mené okajánnaho?

Písň 5

II Svíta podáteľu, i vikón tvórcé Hóspodi, vo svítí tvojích poveliňij nastávi nás: rázvi bo tebe inóho Bóha ne znájem.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Jáko nevečérnij svít ot čréva tvojehó Vladýčice, súščym na zemlí vozsjávšij, smrádnuju dúšu mojú ozarí čistaja, i otžení vsjáku mhlú sérdca mojehó.

ii: Nóšč mja pokryvájete lútaja lukávych mojích i zlých d'ijánij, no vopijú ti Vladýčice: nastávi mja k svítu božéstvennomu tvojehó Sýna i Vladýki vsepítaja.

S: I mené prijimí čistaja, jákože blúdnaho sýna priját tvój Sýn i ziždíteľ vsjáčeskich, vopijúščaho s ním: sohriších voístinnu, i spasi mja Vladýčice.

I: Ujazvívšejesja moje sérdce prilóhi lukávaho, prečístaja, jáko mílostiva iscílí, na

krestí plótiu ujázvleňnaho,
neizhlahólanno róždši.

Písň 6

II V bédňi hrichóvňij
vaľájasja, neizslídnuju
milosérdija tvojeho
prizývaju bédnu, ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: V rón hrichóvnyj vpadóch,
i k nezabyvájuščemu ne
vzirāju Bóhu, stráchom
oderžím: no k tebí
primetájusja Bohonevísto.

ii: Pokrývšejesja ľúťi sárdce
moje nedovídomych
prehrišeníj voľnoju,
vsesíľnoju tvojeju molítvoju
Bohoródice Ďívo okormí.

S: Krasotú mňí víďiti
slávy tvojeja spodóbi,
jehdá ot plóti mojeja
choščú razlučítisja, jáko
utverždénije moje Vladýčice:
da otsjúdu uvím ostavlénije.

I: Napástej i bíd i skorběj
izbávi rabý tvoja, svjatája
Vladýčice, jáže k Bóhu
tvojimi molítvami, víroju k
tebé pribihájuščyja.

Sidálen

Ťá veličájem Bohoródice,
vopijúšče: rádujsja žézle,
ot nehóže bezsímennno Bóh
prozjabýj, pohubí na dréve
smért'.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na
póli Deíri služímu,
trijé tvoí ótrocy
nebrehóša bezbóžnaho
veľínija, posredí že ohňá
vvérženi, orošájami pojáchu:
blahosloven jesí Bóže otéc
nášich.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Nýňi tščítsja zijája vráh
prijáti mjá vo utróbu
svojú: íbo prinošájet mí
otvsjúdu iskušénija i síti,
vés presikája, spích mój:
no predvarívši izbávi mjá
Ďívo Máti, ot tohó navíta
lukávaho.

ii: Oskverňájet i smuščájet
čúvstvija i úm sopostát,
i v rón otčájanija svestí
mja tščítsja. Tímže vopijú
ti jedíňij: pribížišče moje
Bohonevísto, izbávi mjá ot
rukí sehó ľstívaho.

S: Íže dréve trí júnoši ot péšči
horjáščija, Christé mój,

izbavľej, sám Slóve, i mené
moľbami neiskusobráčnyja
Mátere tvojejá ot
plámene, jehóže razžehóch
bezmírnymi zlými, izbávi i
orosí.

- I:** Věščno obrít sěrdce moje
tlíteľ, umertví jě: no tý mja
úbo síloju božěstvennoju
odoždí neiskusobráčnaja
Máti, i pobidíti mí spodóbi
sehó, jáko da víroju zovú ti:
blahoslověnnaja, jáže Bóha
plótiju róždšaja.

Písň 8

- II** V pěšč óhnennuju
ko otrokóm jevrějskim
snizšědšaho, i plámeň v rósu
prelózšaho Bóha, pójte džílá
jáko Hóspoda, i prevoznosíte
vo vsjá víki.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

- i:** Mnóhimi zlými moími
pohorblěn býv ľúti,
mnóžestvom řahót, i óko
mojé otnůd na nebesá ne
smíju vozvestí, no vopijú ti:
pomíľuj jedína Bohoródice,
mené pádšaho.

- ii:** Vónže vpadóch hńív tvojehó
Sýna i Bóha, čístaja izbávi

mjá: i v čas, vónže chóščet
tvoríti ispytánie, búdi mí
pómošč prečístaja, i ot šúich
kózlišč izbávi mjá.

- S:** Umerščvlěnnaho mjá
mýslenno, ot bezčísľenných
mojích zól, vzdvíhni
Bohonevísto otrokovíce: i
moľbóju tvojęju izbávi
mjá ot vsjákija přelesti
dušetľínnaho vrahá i ubíjcy.

- I:** Złoneisprávlennaja dušě,
káko očerníla jesí zľí
pěrvuju dobrótu? Káko
otvěrhla jesí vsjá, jáže k
ziždíteľu tvojemu obíty, i
prijála jesí złóbnaja? No
hrjadí i přitecý blahočěstno
k Bohoródici.

Písň 9

- II** Ot Bóha Bóha slóva,
neizřečěnnuju múdrostiju,
přišědšaho obnovíti Adáma,
jádiju v tľínije pádšaho ľúti,
ot svjatýja Ďívy neizřečěnnu
voplotívšahosja nás rádi,
vírniји jedinomúdrenno
písňmi veličájem.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

- i:** Ďíly řázkimi čúvstva
oskverních voístinnu,

i vsehó studodijánija
ispólnen jěsm: no očísti
úbo prečístaja, vrémja mňi
isprošájušči blahoumilénija,
da neprestánno tá veličáju.

ii: Tý mja Bohoródice,
opravdáj, jehdá javjátsja
dílá sokrověnnaja kojehóždo
jávi, ímaši bo voístinnu sílu:
i tmý mja izbávi i vo
straňi učiní svíta molítvami
tvojími, idíže jěst rádost
neizhlahólannaja.

S: Moľú ta Slóve, préžde
prišěstviya koncá pokajánije
mí dáruij téploje, i umilénije
slezám, cilomúdrije vkúpi
i smirénije, i
ľubóv božěstvennuju, i
stádu tvojemú ustrojénije,
molbámi róždšija tá.

I: Úmnych že i čúvstvennych,
preminúvši Dívo slávoju i
čěstiju, rázvi Bóha, ne
omerzí mené preminúvšaho
v prehrišénijich, vétchich že
i nóvych čelovík sohríššich
na zemlí: no tvojęju
molítvoju spasí mja.

ŠTVRTOK

Večieren (v stredu večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Vsjú napojíte zémľu,
jákože ríki razdíľšesja
duchóvnyja iz Jedéma,
júže i poorávše vsíjaste
spasíteľnoje propovídanije,
i klás blahoplóden požáste
múdriji, dúšy spasěnných,
sích v mýslenných
sokróviščach sokryvájušče
učenicý Hospódni, jáko
mnohócínnoje bohátstvo.

5: Ot tmý strastěj i
slastěj mnohostrástnoje
moje sěrdce svobodíte,
svitíľnicy súšče vostóka
mýslennaho, i prosvitítelije
presvítliji sólнца, vsím
vozviščájušče razóršaho lěst
nóšči zlovírija: jehóže
umolíte i náša prosvitíti
smýsly, jáko samovídcy sehó.

4: Nóvyja voístinnu
blahodáti v ý
skrižáli Bohonačertánnyja,
tajínnicy i svítcy
odušěvlěnniji javístesja,
slóvo spasíteľnoje nosjášče
napísannoje Dúchom, Ótčim

pérstom: tímže proidóste
vsjá koncý, víru
pravoslávnuju, i k nebésnym
stezjú vedúščuju, vsím
čelovíkom jávi pokazújušče.

3: (P : Jehdá ot dréva)

V Mírich požív
čúvstvenňi, míro voístinnu
javílsja jesí: mírom
pomázan býv úmnym,
svjáte Nikólaje svjatíteľu
Christóv, oblahoucháješi
bezmértnuju voňú
blahouchánija, víroju
pritekájuščym pod króv
tvój, razrišája sích ot
napástej i bíd i skorběj
óťce, ko Hóspodu tvojími
molítvami.

2: Mnóžestvom iskušénij
soderžím, i trevolnénijem
žitéjskim obchodím,
volnámi že potoplájem
obstojánij, i pečálmi
oblahájem, na tá nadéždu
mojú vsjú vozlaháju óťce
Nikólaje, vsích ľútych
podážď mí razrišeníje
molítvami tvojími, blaženne,
jéze ko Vladýci i Bóhu
nášemu.

1: Mrákom i potemňínijem
pomyšlénij i bisóvskimi
lestmí obnosíma, i plotskími

strastmí oburevájema,
i zakónom pobižďájema
hrichóvnym, postíhnuv mjá
ozarí svítom blahodáti:
svít bo jesí v míri,
božéstvennoju prosviščájem
zaréju, dostoblaženne
Nikólaje.

S:I: Bohoródičen: Slóvo, jéze
Otcú, i svjatómu Dúchu
ravnočéstnoje sýj jáko
velíkoje sólnce, iz Dívy
Bohootrokovícy vozsiávšeje
na zemlí v posľídňaja,
poslá vás jáko zarí,
slávniji apóstoli, svítom
víry prosviščájuščich vsjá
čelovíki, vo mráci
prélesti, i tých k
nej učénmi božéstvennymi
privodáščich.

Stichíry na stichovňi

i: Vozveličil jesí Spáse,
vo vselénňij verchóvných
apóstol imená: navykóša bo
nebésnym, i neizrečénna
dáša zemným iscilenija:
i síni ích jedíny
nedúhi uvračeváchu, íže
ot rýbarej čudotvorjášče, i
íže ot Juděj bohoslóvjašče
blahodáti učénija: íchže rádi

Milosérde, dážd' nám véliju
mílošť.

ii: Íže ot neprávědnych
ďijánij vsehdá borími,
i k tebí pribihájušče
voístinnu súščemu Bóhu,
hlás tvojích učeník
prinósím tí, hlahóľušče:
spasí ny nastávniče,
pohibájem. Pokaží i nýňi
vrahóm nášym, mólimsja
jako pokryváješi ľúdi, i
spasáješi ot bíd, molítvami
apóstol, prezirája hrichí,
za mnóhuju blahostýňu,
Hóspodi sláva tebí.

iii: Vélija sláva júže sťažáste
svjatiji víroju: ne tókmo
bo vo stradáńijich vrahá
pobidíli jesté, no i po
smérťi dúchi prohońájetě,
nedúžnyja iscílájete, dúš
i tělės vráčeve, molítejsja
ko Hóspodu, pomílovatisja
dušám nášym.

S:I: Bohoródičen: Jáko plodovíta
máslina, Ďíva izrastí tebé
plodá živótnaho, plodonosíti
míru véliju i bohátuju
mílošť.

Povečerie (v stredu v noci)

Písň 1

II Hrjadíte ľúdiže, pojím písň
Christú Bóhu, razďílšemu
móre, i nastávľšemu
ľúdi, jáže izvedé iz
rabóty jehípetskija, jáko
proslávisja.

P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Íže blahočéstno tá
čístaja, súščuju Bohoródicu
ispovídajuščaho dušéju i
ustý, ot ľútych bíd, i nedúh
i prehrišénij nýňi spasí
prečístaja.

ii: Vsjú v tebí
blahodátej bédnu
ležášču uvídichom: tímže
pribihájušče Bohoródice
usérдно k pokróvu
tvojemú božéstvennomu,
spasájemsja.

S: O nás tá
pojúščich prečístaja, molí
voploščennaho ot prečístych
tvojích i čestných krověj,
izbávitisja ot prehrišénij, i
boľíznej hórkich.

I: Tá pochvalú vírniji vsí
sťažáchom, pribížišče i

utverždenije i rádovanije, i
dušám spasénije, naděždu že
i stínu, Bohoblahodátnaja.

Písň 3

- II Utverdí nás v tebí Hóspodi,
drévom umerščvéj hrích, i
strách tvój vsadí v serdcá nás
pojůščich řá.
- P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i: Molítvami tvojími
čístaja, Bóha jehóže
rodilá jesí, podážď
blahopremínna tvojím
rabóm, pritekájuščym k
pokróvu tvojemú, i vírno
kláňajuščymsja tvojemú
roždestvú.
- ii: Hlahóly mojejá molítvy
uslýši Ďívo, iz hlubiný
mojehó sérdca, jáže prinošú
ti prepítaja, i ot strastěj i
napástej spasí mja.
- S: Vsjú mojú žízň okormí
Ďívo, upováňuje moje
i predstáteľnice, iskušénij
i naítija izbavľajušči, i
núžnych Bohonevísto.
- I: Premúdrosť Bóžiju
ipostásnuju na rukú jáko
nosívši Bohomáti, ot

nevíd'inija i zabluždénija
izbávitisja nám, molísja.

Písň 4

- II Uslýsach Hóspodi, slávnoje
tvoje smotrénije, i
proslávich čelovikoľúbče
nepostižímuj tuvoju sílu.
- P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.
- i: Jázvam moím dušévnyj,
i plotskím skvérnaj, jáže
Bóha róždšaja Vladýčice,
razřišeníje podážď.
- ii: Oskvernénna ho mja
straštmí, i pomýšléniji,
i žitijá trevolnéniji,
upováňjem Ďívo, i víroju
utverdí.
- S: Ot naítija izbávi mja Máti
Bóžija, i búri, i bíd tvójimi
molítvami, jedína prepítaja.
- I: Oburevájema volnámi
žitéjskimi, ischití Ďívo,
k tvojemú pristánišču
nastavľajušči mja.

Písň 5

- II Svíta podáteľu, i vikóv
tvórcě Hóspodi, vo svíťi
tvójich povel'ínij nastávi nás:
rázvi bo tebé inóho Bóha ne
znájem.

ℙ Presvjatája Bohoródice spasí nás.

i: Orúžije nepobidímoje imúšce, na različnaja iskušénija vrážíja, vsjákaho ozloblénija izbavľájemsja jávi, íže tá Bohoródicu čístuju víduščiji.

ii: Zakóna ispolnénije, výššaja Cheruvím, rodilá jesí Bóžija Slóva voploščénna, Sýna jedinoródna: jehóže o rabích tvojích umolí.

S: Vsjáčeskich tvorcá na rukú tvojęju čístaja nosjášči, sehó nám tvojími molítvami blahopremínna daváj, nýňi vsím sérdcem k tebí pribihájuščym.

I: Ot utíšnéni ja i boľízni dúši, mol'bu prinošú ti okajánnj: ščedrót jedína rózďšaja vinóvnoje Slóvo, uščédriv spasí mja.

Písň 6

II V bédňi hrichóvňij vaľajasja, neizslídnuju milosérdija tvojého prizývaju bédnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.

ℙ Presvjatája Bohoródice spasí nás.

i: Spasénija pristánišče vídyj tá, plávaja mnohopečál'naho žitijá móre, prizývaju Vladýčice: okormíteľnica duší mojěj búdi.

ii: Obnažíchjsja odéždy cilomúdrija mojého, ozlóblen býv, no Máti prisnoďivo Bóha rózďšaja, rádsti odéždu podážď mí.

S: Čístaho žitijá otpadóch, k ľínosti žív strástnyj: no vozvedí blahoslovénna ja Vladýčice, povelínijem Sýna tvojého sočtávši.

I: Mílosti tvojeja Bohoródice spodóbi mjá, premílostivaho Slóva porózďšaja, svojęju króvi ju ot tlí čelovíki izbavľšaho.

Sidálen

(ℙ : Božéstvennaho býchom)

Božéstvennaho mjá vchóda čístaja spodóbi, molítvami tvojími prisnoďivo, i sojúzy ľútych strastěj rastórhši, plámene búduščaho mjá svobodí.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na póli Deíri služímu, trijé tvojí ótrocy

nebrehóša bezbóžnaho
veľínija: posreďí že ohňá
vvérženi, orošájemi pojáchu:
blahosloven jesí Bóže otec
nášich.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Na krestí prihóžd'sja,
íže iz tebé voplotívyjsja
Bohorodíteľnice, Adámovo
razdrá rukopisánije: jehóže
nýňi Divo molí, vsjákijsja
zlóby izbávitisja víroju
zovúščym: blahoslovennaja,
jáže Bóha plótiju róždšaja.

ii: Nadězda blahája, zastúpnica
že vírnych jesí Vladýčice: i
nýňi mólimsja tebí, darováti
mílosti pučinu vsím na t'a
nad'íjuščymsja, i zovúščym
tí: blahoslovennaja, jáže
Bóha plótiju róždšaja.

S: Tmóju ľútoju žitijá
obját býv, sorskorbjáščaho
i sboľíznujuščaho ne
obritóch: tvojeju Divo
svítlostiju razriší tmú
prehrišénij, i ozarí píti tebí
blahoslovennaja, jáže Bóha
plótiju róždšaja.

I: V krásnuju odězdu
spasíteľnych zápovidej
kreščénijem od'íjav'sja,

očerních ľínostiju
okajánnij, nýňi že k tebí
pritekáju Divo, vo odězdu
prosja spasénija tobóju páki
obleščísja.

Písň 8

I V péšč óhnennuju
ko otrokóm jevréjskim
snizšédšaho, i plámeň v rósu
prelózšaho Bóha, pójte d'ílá
jako Hóspoda, i prevoznosite
vo vsjá víki.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Iznemohájet mój nýňi úm,
vo hlubinú vpád bezčéstija,
jako otvsjúdu različnymi
obját jěsm zlými: no tý Divo
iscilí, bezstrástija svítom
od'íjavši.

ii: Stólp kríposti tvérd, i
stepěň, i chraníteľnicu,
i zastúpnicu sťažávše t'a
víroju, spasájemsja nýňi,
pojúšče rožděstvo tvoje
prečístaja, i prevoznosjášče
jehó vo vsjá víki.

S: Bezsmértija zarjú, i istócnik
vímy t'a Bohoródice,
jako róždšuju Slóvo
bezsmértnaho Otcá, vsjá
ot smérti izbavľajuščeje,

prevoznosjáščyja jehó vo vsjá víki.

I: Strují iscilenij nám vsehdá vírnym čístaja istočáješi, jehóže nezavístnuju blahodát vzémľušče, vospivájem roždestvó tvoje čístaja, i prevoznósím vo vsjá víki.

Písň 9

II Ot Bóha Bóha Slóva neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúti, ot svjatýja Dívy neizrečénno voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrečno písňmi veličájem.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Bohoblažénnaja otrokovíce, nadéždu mojú vsjú usérдно vozložích na tá: spasi mja Máti ístinnaho životá, i písči prisosúščnyja nasýtitisja, molí čístaja, víroju tá i ľubóviju písňmi veličájuščemu.

ii: Jávlšisja Dívo dvér božéstvennaho svíta, duší mojejá mhlú svítom tvojím neveščéstvennym i blistániji

ozarí, i ot víčnaho ohňá izbávitisja mí spodóbi čístaja, chodátajstvy tvojími: jáko da neprestánno veličáju tá.

S: Boľášcyja zrjášči dušéju i tľilom, i vvérženyja v strásti ľútyja, blahoutróbijem tvojím Vladýčice iscilívši razriší, íže nýňi stužájemyja pečáľmi: da víroju i ľubóviju tá písňmi veličájut.

I: Vo črévo tvoje vselísja, jehóže iz čréva prevéčnyj Otéc rodí Sýna, soveršen býst' čelovík, i istóčnik blahodátej tá Bohomáti pokazá nám, vírno kláňajuščymsja neskazánnomu tvojemu roždestvú.

PIATOK

Večiereň
(vo štvrtok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (**P** : Jehdá ot dréva)
Spáse, na kresťí prihvodzívšja, sólnce víďiv pomračísja ot strácha

tvojehó, i zavisá
cerkóvnaja razdrásja: zemľá
že potrjasésja, i
kámenije tákožde trépetom
raspadóšasja, zřiti ne
terpjásče zizďiteľa svojehó i
Bóha, na drévi stráždušča
neprávedno vóleju, i ot
bezzakónnik dosaždájema.

5: Vés nizložén býst' na
zémľu, vés ujazvívsja, i
ležít padénijem čúdnym
zmíj vselukávyj, voznesénu
bývšu tí na drévo
čelovikoľúbče: Adám že
ot klátvy razřišájetsja, i
spasájem byvájet, iže préžde
osužďényj. Tímže i mý
mólimsja: spasí nás ščédryj
vsích, i cárstvija tvojehó
spodóbi.

4: Jehdá vozdvíhlsja na krest,
i v rébra probodén byl jesí
kopijém bezhríšne, sólnce
sokryvášesja, zřiti ne choťá
Spáse, i zemľá kolebášesja,
i kámenije stráchom tohdá
raspadášesja, dosaždájemu
tebí. Tvár že vopijáše vsjá:
sláva raspjátiju tvojemú
Slóve, ímže vsích spásł jesí
čelovikoľúbče.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Na drévi krestním tá

lisúse, vozdvížena zřjášči
neiskusobračnaja, plákaše i
hlahólaše: čádo sládkoje,
vskúju ostávil jesí
mené jedínu rózďsuju
ťá? Svíte nepristúpnyj
prebeznačál'naho Otcá,
potščísja i proslávi,
jáko da slávu
polučát božéstvennuju, iže
božéstvennyja strásti tvojá
slávjašči.

2: Jehdá na drévi život
umirájušč zřjáše Ďíva,
i rébra jehó kopijém
boľíznenno probodájema,
pláčušči vzyváše: Sýne i
Bóže mój, čtó ti vozdadé
sobór bezblahodátnyj? Uvý
mńí, boľízni ne terpjá
sńidájusja utróboju, víďašči
sijá stráždušča tá Vladýko!

1: Jehdá ot dréva Sýna
víde snémlema otrokovíca
neiskusomúžnaja, prósta že
položena bez dychánija
na zemlí jáko čelovíka,
v nńidrich objémši, i
oblobyzájušči ustńí že i
óči, tomú vzyváše dívno:
káko vsjá oživľájuščaho
bezhlásna, ne dvízima nýńi
zřjú ťa? Voístinnu čúdo
vélíje.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Jehdá neskvérnaja áhnica víd'i svojehó áhnca, na zakolénije jáko čelovíka vóleju vlekóma, pláčušči hlahólaše: bezčádstvovati mjá nýňi tščíšisja Christé, róždšuju tá. Čtó sijé sotvoríl jesí, izbáviteľu vsjáčeskich? Obáče vospiváju i slávľu tvojú, júže páče umá i slóva, krájňuju bláhost čelovikoľúbce.

Stichíry na stichovňi

- i:** Spasí mja Christé Spáse síloju krestnoju, spasýj Petrá v móri, i pomíľuj mjá Bóže.
- ii:** Da ráspnetsja vopijáchu, íže tvojích darovánij prísno naslaždájuščijisja, i zlodíja vo blahodíteľa místo prošáchu prijáti, íže právednikom ubíjcy: molčál že jesí Christé, terpjá ích surovstvó, postradáti choťá, i spastí nás jáko čelovikoľúbce.
- iii:** **Múčeničen:** Íže zemných naslaždénij ne vozľubívše strastotérpcy, nebésnych

blahích spodóbišasja, i ánhelom sožítele býša: Hóspodi, molítvami ích pomíľuj i spasí nás.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Jehdá ťa bezzakónniji ľúdijsja Spáse, žízň vsích, na drévo vynesóša, tohdá čistaja i preneporučnaja Máti tvojá predstojášči i rydájušči vzyváše: čádo moje sládkoje, svíte mojíma očíma, uvý mňí, káko posredí zlodíju na krestí prihvodzítisja preterpíl jesí, íže zémľu povíšeť na vodách?

Povečerie (v štvrtok v noci)

Písň 1

II Vo hlubiňí postlá
inohdá, faraonítskoje
vsevóinstvo preoružennaja
síla, voplóščšesja že Slóvo
vsezlóbnjy hrích potrebílo
jést', preproslávlennjy
Hospód', slávno bo
proslávisja.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Jáko krásnuju, jáko
predóbruju vsjú, jáko
neporóčnuju v ženách, Bóh
ťá izbrá, i vo utróbu
tvojú vselísja neporóčnuju:
jehóže molí vseneporóčnaja,
poróka hrichóv izbáviti vsjá
pojúšcyja ťá.

ii: Psalómski, čistaja, odesnúju
jákože caríca, ot tvojejá
utróby vozsijávsaho carjá
predstá: jehóže molí
vseneporóčnaja, da desnáho
predstáteľa pokážet mjá v
děň vozdajánija.

S: Presóchšeje jestestvo
čelovíčeskoje bezmístnymi
d'ily, róždšaja dóžd'
nebésnyj vsjá obnoví:

ťímže mol'úsja, duší mojejá
brazdú izsóchšuju pokaží
plodonósnu, Bohonevísto.

I: Umertvívšesja sádom
rázuma, drévom že žízni
čístaja, k žízni víčnij
prizváni býchom, ot tebé
Bohoródice, procvítšim páče
smýsla, Christóm Bohom:
jehóže so derznovením
molí, spastísja dušám
nášym.

Písň 3

II Procvilá jest' pustýňa,
jáko krín, Hóspodi,
jazýčeskaja neplodáščaja
cérkov, prišěstvijem tvojím,
v nějže utverdísja moje
sérdce.

IP Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Oblečesja v mjá čelovíka,
ot čréva tvojehó
prošéd, tvoréc prečístaja,
netlíinja oděždu dáruja
obnážšemusja mnóhimi
zlod'ijstvy.

ii: Prečestnoje rodilá jesí
Bóha Slóvo Vladýčice:
jehóže priľízno molí,
uščédriti smirénnuju mojú

dúšu, sládoŝtnymi bezččestiji
sítujuščuju.

S: Jázvy iscili duši
mojejá prečístaja, i
smirénnoje sérdce mojé,
ohorčénnoje jádom
zmiínym, d'ijstvennoju
tvojéju ľičbóju uvračúj.

I: Jáko Máti imúšči
derznovenije, Vladýčice, k
Sýnu tvojemú, prosí
pómošč ozlóblennym ľúdem,
bezzakónnych že nizloží
šatánije.

Písň 4

II Prišél jesí ot Dívy, ne
chodátaj, ni ánhel, no sám
Hóspodi voplóščsja, i spásł
jesí vsehó mja čelovíka. Tím
zovú ti: sláva síľi tvojéj
Hóspodi.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Kápľu mí umilénija odoždí
Vladýčice, otjémľušči vés
sérdca mojehó vár, i pečál'
mojú, i pákostnyja prilóhi
othoňájušči.

ii: Orúžijem mjá sláŝtnym
ujázvlena, i ležášča v ránach,
prečístaja ne prézri, no
iscili kopijém i króviyu

raspénšahosja Sýna tvojehó,
i Bóha nášeho.

S: Obohaščénnaja Vladýčnim
vsjákim zdánijem, ľúťi
mjá obniščávša, blahodáti
božéstvennyja spodóbi: jáko
da veličájú tá, jáko
blahúju mojú zastúpnicu,
vseneporóčnaja.

I: Vozsijá iz utróby
tvojejá, otrokovíce
neiskusobráčnaja, Ótčaja
zarjá Christós. I prosvití
vselénnuju raspinájem, i
bisóvskuju tmú potrebí.

Písň 5

II Chodátaj Bóhu i čelovíkom
býł jesí Christé Bóže:
tobóju bo Vladýko,
k svitonačál'niku Otcú
tvojemú, ot nóšči nevíđinija,
privedénije ímamy.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Púť žízni róždšaja
prečístaja, nastávi mjá
nýňi na púť právyj,
v bezpútije i v bréh
ľútych padénij bezslóvesno
nizrinóvénnaho.

ii: Ustránsja bez umá ot
rázuma Bóžija, blúдно

požích, vo straňi dälňij
strastěj zabludív: no
vovzrášči Ďivo čístaja, spasí
tvojím utišénijem.

S: Vodámi tvojími živótnymi
napój rabá tvojehó,
plámenem razžihájemaho
hrichóvnym, i opaľajemaho
prilóhi bisóvskimi, Ďivo
Máti prečístaja.

I: Sé vo črévi Bohoródice
prečístaja, Christá Bóha
páče slóva imíla jesí,
jákože Isáia provozhlasí,
i páče jestestvá sehó
Bohorodíteľnice, rodilá jesí.

Písň 6

II V bédňi hrichóvnij
vaľajasja, neizslídnuju
milosérdija tvojehó
prizývaju bédnu: ot tlí Bóže
mjá vozvedí.

IP Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Ne javí mené bisóm
v rádosť na sudíšči
búduščem, Vladýčice: no
bláhopremínno vozvrívši na
mjá, sudijú i Sýna tvojehó
umolí.

ii: Pómysly prohňívav tá
Hóspodi, i lukávymi i

nečistymi mojími d'ijánmi, v
molítku privoždú ti Máter
tvojú, usčedriv spasí mja.

S: Osuždenija izbávi mja
Vladýčice, samoosuždená
súšča prehríšénmi, jáko
sudijú rózďsaja, i Bóha
vsjáčeskich prepítaja.

I: Iisús Spása molí, jehóže
páče jestestvá plótiju rodilá
jesí, Ďivo Máti prečístaja,
izbávitisja ot bíd rabóm
tvojím.

Sidálen

(**IP** : **Milosérdija súšči**)

Ďiva i Máti tvojá Christé,
na drévi zrjášči tá mértva
prostérta pláčušči hórko
hlahólaše: Sýne mój, čtó
stránnoje sijé táinstvo, vsím
dárujaj žízň víčnuju, vóleju na
krestí káko umiráješi smértiju
ponósnoju?

Písň 7

II Bohoprotívnoje veľinije
bezzakónnujuščaho mučíteľa
vysók plámeň voznesló
jést: Christós že prostré
Bohočestívym otrokóm
rósu duchóvnuju, sýj
blahoslóven, i preprosláven.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Kripost' mojá i pínije, i spasénije, i tvrdoje zastuplénije, i stíná nepobidíma súšči Vladýčice, borjúšcyja mjá bísoj pobidí, prísno íščušcyja umertvíti mjá.

ii: Bóha voplóšči d'ivíčeskimi tvojími krovmi, obožila jesí D'ívo, čelovíčestvo: tímže molúsja tí strast'mí oskvernénna mjá, i rastlínnaho vrážijimi kovárstvy izbávi molítvami tvojími.

S: Péšč proobrazováše roždestvó tvoje vseneporóčna, ótroki bo ne opalí, jákože ni ložesná tvojá óhň nepostojánnij: tímže mólim tá, izbávi rabý tvojá ohňá víčna.

I: Prečístoje začátije, i netlínnoje roždestvó, tý jedína javíla jesí, D'ívoju prebývši: Christá bo začénši, čistaja, nad vsími Bóha, čelovíka bývša, vírnym na spasénije i izbavlénije.

II Péšč inohdá óhnennaja vo Vaviloni d'íjstva razdíláše, Bóžijim velínijem chaldéi opalájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúšcyja: blahoslovíte vsjá d'ílá Hospódna Hóspoda.

P Presvjatája Bohoródice spasi nás.

i: Revnúj dóbrym, zlých událšisja, popečením božéstvennych d'íjanij, duše mojá, moláščujusja o tebí Bohorodíteľnicu, i vsích nepostýdnuju imúšči zastúpnicu, jáko mílostivu i blaholúbivu.

ii: Razrišila jesí soúz čelovíčeskij drévna osuždenija: tímže molú tá Bohorodíteľnice, razriší vsják soúz zlóbnyj sérdca mojihó, svjazávši mjá prečístaja, božéstvennoju ľubóviju ziždíteľa.

S: Slávy Ótčuju zarjú róždši Bohoródice, bezslávijem prehrišenij sítujuščeje sérdce moje ujasní i slávy prisnosúščnyja pokaží mja pričástonika. Jáko da víroju slávľu tá.

Písň 8

I: Javisja nám iz tebe
Bohoroditeľnice, právdy
ístinnoje sólne, prosviščaja
vsjáčeskaja lučami Božestva,
voplóšcsja výšnij, jehóže
pisnoslówim.

Písň 9

II Beznačál'na rodíteľa Sýn,
Bóh i Hospód', voplóšcsja
ot Dívy nám javísja,
omračénnaja prosvitíti,
sobráti rastočénnaja: tím
vsepítuju Bohoródicu
veličajem.

IP Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Vkusív Adám sníd'
primísnuju smérťi, ot
dréva hórest' obját: na
drévi že prihvóžďsja Sýn
tvój prečístaja, sládosť
bezsmértija istočí: sehó rádi
ťá voschvaľajem:

ii: Caríca jesí carjá Christá
i Hóspoda páče slóva
róždši, razóršaho ádova
cárstva: jehóže prílišno
molí otrokovíce, výšneho
cárstvijsa spodóbiti vsjá
čtúšcyja tá.

S: Ublaží Vladýčice, smirénnoje
sérdce mojé, ozlóblenoje

slastnými zatvóry, jáko
blaháho roditeľnica, i
blahája súšči vsjá: i k
pokajániju mja blahích
dverěj vvedí.

I: Mértv býv na krest
voznosím, sím umorívuj
zmíja. Tímže zovú ti:
umerščvlénnuju dúšu moju
lukávymi d'íly, pomíluj
Slóve, i oživí molítvami
róždšija tá.

SOBOTA

Večiereň
(v piatok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (**IP** : Jehdá ot dréva)

Plót predajúšče ránam i
horčájšyja múki terpjášče,
i núžnuju smérť múčenicy
vsechvaľniji, i mučítelej
posramíte, i česti ídoľskija
voístinnu potrebíli jesté,
Christá propovídatajšče
jedínaho Bóha i Vladýku:
jemúže so ánhel'skimi
líki, vinceróscy slávniji,
predstoité.

5: Plót predajúšče ránam ...

4: Slóva jávľšahosja na zemľi, propovídnicy javístesja božéstvenniji, i blahočéstiju vsích naučíte, i pravoslávnoje božéstvennych slovés izlózše, ímiže jéres daléče othnáste ot cěrkve Christóvy. Tímže vo obíteli prísno živúšcyja, jáko svjaščennodíjstvennicy Tróicy, vsích vvedíte blažénniyi.

3: Íže zemnýja slásti ne vozľubívše strastotérpcy, nebésnym blahím spodóbišasja, i ánhelom sohráždane býša: Hóspodi, molítvami ích pomíľuj, i spasí nás.

2: Svjatým múčenikom moláščymsja o nás, i Christá pojúščym, vsjáka prélešť prestá, i čelovíčeskij ród víroju spasájetsja.

1: Lícy múčeničestiji protívišasja mučítelem, hlahóľušče: mý vójinstvujem carjú sílam: ášče i ohnú i múkam predadité nás, ne otmetájemsja Tróičeskija síly.

S:I Bohoródičen: Préjde sín zákónnaja, blahodáti prišédši: jákože bo kupiná ne sharáše opaľajema, táko Díva rodilá jesí, i Díva prebylá jesí. Vmísto stolpá óhnennaho, právednoje vozsijá sólnce: vmísto Mojséa, Christós, spasénije dúš nášich.

Stichíry na stichovňi

i: Vélija sláva, júže sťažáste svjatíji víroju: ne tókmo bo v stradánijich vrahá pobidíli jesté, no i po smérti dúchi prohónite, nedúznyja isciľážete, dúš i tělės vráčeve: molítejsja ko Hóspodu, pomílovatisja dušám nášym.

ii: Mértven: Jáko cvít uvjadájet, i jáko sín mímó hrjadét, i razrušájetsja vsják čelovík: páki že hlasjášcej trubí, mértviji jáko v trúsi vsí vostánut ko tvojemú sríteniju, Christé Bóže. Tohdá Vladýko, íchže prestávil jesí ot nás, vo svjatých tvojích učiní króvich dúchi ráb tvojích.

iii: Mértven: Uvý mňí,
kolík pódvih ímať dušá
razlučájuščisja ot tělesé!
Uvý mňí, tohdá kolíko
slezít, i ňíst' íže
pomílujet jú! Ko ánhelom
óči vozvodášči, bezd'ílno
mólitsja: k čelovíkom rúci
prostirájušči, i ne ímať
pomohájuščaho. Tímže,
voslúblennaja mojá brátije,
razumívše krátkuju nášu
žízň, prestávlennym pokója
ot Christá prósim, i dušám
nášym véliju mílost'.

S:I: Bohoródičen: Spasí ot bíd
rabý tvojá Bohoródice Dívó,
jako vsí po Bózi k tebí
pribihájem, jáko k nerušímij
sťiňi i predstátel'stvu.

Povečerie (v piatok v noci)

Písň 1

II Hrjadíte ľúdiže, pojím písň
Christú Bóhu, razdílšemu
móre, i nastávlšemu
ľúdi, jáže izvedé iz
rabóty jehípetskija: jáko
proslávisja.

P Presvjatája Bohoródice spasí
nás.

i: Žízni istóčnik jesí, Dívó
Máti čistaja, načáľnika
i Hóspoda róždši,
žízň vsjáčeskich, orošájušči
víroju slavoslóvjaščyja t'á.

ii: T'á utverždénije i
predstátel'nicu oboháščesja
ímamy, íže Bohoródicu
prečístaja ispovídajuščiji
t'á, ot trevolnénija
žitijá vseneporóčnaja Dívó
spasájemsja.

S: Jáže istóčnik bezsmértija
róždši, ujázvlenaho m'já
straštmí otrokovíce iscílí i
ohňá víčnaho ischití, jedína
Bohoblahodát'naja.

I: Jáže vírnym pribížišče
prisnodívo, deržávnaja
pómošč pritekájuščym tí,

ot vsjáki ja núždy i vréda
soprotívna ho nás spasi.

Písň 3

- II Utverdí nás v tebí Hóspodi,
drévom umerščvéj hrích, i
strách tvój vsadí v serdcá nás
pojúščich tá.
- P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i: Zlatúju jáko voístinnu
kadíľnicu, i stámnu mánnu,
i božéstvennuju hóru, i
palátu prekrásnu Bóžiju, tá
Đívo imenújem.
- ii: Cérkov, i svjaščénnoje žilíšče
Slóva súšči Bohoródice,
prehrišeníj očiščénije búdi
mňí prísno, presvjatája
Đívo.
- S: Ni jazýk zémleň, ni
úm bezplótnych, vozmóžet
roždestvó tvoje skazáti:
páče jestestvá bo i smýsla,
Bohoródice, ziždíteľa rodilá
jesí.
- I: Utverždénije búdi i
pribížišče i pokrón, Đívo
Bohorodíteľnice, víroju k
tebí pribihájuščym, i Bóžiju
tá Máter ispovídajuščym.

Písň 4

- II Uslýšach Hóspodi, slávnoje
tvoje smotrénije, i
proslávich čelovikoľúbče,
nepostižímuju tvoju sílu.
- P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i: Tá Bohoródice sťažáchom
Christiáne pómošč véliju, ot
ľútych bíd nás ischití.
- ii: Neiskusobračnaja Vladýčice,
jáže Bóha vo utróbi začénši,
napástej i pečálej vsích nás
izbávi.
- S: Nepobidímuju stínu
tá, i deržávnuju
naděždu Bohoródice, vírniji
sťažáchom v napástech
čistaja.
- I: Molítvu tvoju Vladýčice,
jáko tvérd stepén
sťažávše, razlíčnych skorběj
izbavlájemsja.

Písň 5

- II Svíta podáteľu, i vikón
tvórče Hóspodi, vo svítí
tvojích povelínij nastávi nás:
rázvi bo tebé inóho Bóha ne
znájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.
- i: Voploščénna iz tebé,
Bohorodíteľnice, vírniji

poznáchom, bez símene
Sýna roždénna, Bóha
ístinna, i čelovíka
jestestvóm: tímže tá slávim.

ii: Pod króv tvój i
zastuplénije, prečístaja,
vírniji vsehdá pribihájušče
víroju, izbavľájemsja tobóju
Bohoródice, vsjákaho
ťážkaho našéstvija.

S: Izbávi nás ot napástej, i
búri pomyslénij, prečístaja,
vsjákaho hňíva, vsjákaho
hrichá, hláda že i
hubíteľstva, i víčnaho, Ďívo,
mučénija.

I: Zastúpnica naša i spasénije
i nadéžda Vladýčice,
christiján súšči, spasi
ľubóviju tá prísno
vírno vospivájuščich, Ďívo
vsepítaja.

Písň 6

II V bédňi hrichóvňij
vaľajasja, neizslídnuju
milosérdija tvojeho
prizývaju bédnu: ot tlí,
Bóže, mjá vozvedí.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Íže vóleju vsjá
soďívájaj, v ložesná

neiskusobráčnyja vóleju
vselívsja, tléju boľášcyja
netľínijem obohatív, jáko
milosérd.

ii: Výšša výšnich síl, i svjatíjša
jesí vseneporóčnaja,
páce jestestvá vmíšči
nevmistímoje Slóvo v
ložesná tvojá.

S: Na putí žitijá
zabluždénna ho mjá, i
bezpútijem často pádajušča
vo hrisích, Vladýčice, k
pokajánija stezjám nastávi.

I: Ne prezri čístaja molbý naša,
na tá polóžšich nadéždu
ráb tvojích: pribížišče bo
Vladýčice, i dušám očišćenije
jesí.

Sidálen

Slóvo bez símene začalá
jesí, Sýna že jedínaho Christá
rodilá jesí: tý bo rodí nóvo
otročá ziždíteľa tvojeho. Tím tá
Bohoródice, veličájem.

Písň 7

II Óbrazu zlatómu na
póli deíri služímu,
trijé tvoí ótrocy
nebrehóša bezbóžnaho
velíniya: posredí že ohňá
vvérženi, orošájemi pojáchu:

blahoslóven jesí Bóže otéc
nášich.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Otcú sojestéstvenna
razúmnaho Sýna, síloju
Dúcha presvjatáho voplotíla
jesí Bohoblahodátnaja
Vladýčice. Sehó úbo
neprestánno molí, usčédriti
pojúšcyja: blahoslovénnaja,
jáže Bóha plótiju róždšaja.

ii: Ďívo čístaja, neiskusobráčnaja,
svjatája blahoslovénnaja,
pádajušcich ispravlénije,
sohrišajušcich izbavlénije:
spasí mja blúdnaho, spasí,
Sýnu tvojemú zovúšča:
blahoslovénnaja, jáže Bóha
plótiju róždšaja.

S: Pristáníšče tvérdo,
predstáteľnica strášna, i
sťiná neboríma, v
núždach bídstvujuščym, i
oburevájemym v pečáli,
i jáže k Sýnu tvojemú
molítvami, Bohoródice
súšči, ot mnohoobráznych
iskušeníj spasí rabý tvojá.

I: Jáže jedíno upovánije,
i pómošč vírnych
Bohorodíteľnice, potščísja
pomoščí rabóm tvojim,

pohružájemym skorbmi,
otvsjúdu nedoumíjemym,
i v boľíznech súščym,
i pribihájuščym k tebí
ľubóviyu duší.

Písň 8

II V péšč óhnennuju
ko otrokóm jevréjskim
snizšédšaho, i plámeň v rósu
prelózšaho Bóha, pójte d'ílá
jako Hóspoda, i prevoznosite
vo vsjá víki.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Živýj súščij istóčnik, jáko
vódu žízni róždši, dúšu
mojú istájavšuju hrichá
plámenem, Ďívo Bohoródice,
orosí, da tá slávľu vo vsjá
víki.

ii: Umerščvlénnych, i k
pérsti smértňij i tľínňij
svedénnych, vozstávila jesí
jedína, načáľnika žízni
róždši Christá Bóha nášeho,
Vladýčice Ďívo čístaja i
blahoslovénnaja.

S: Izbávi mja Vladýčice čístaja,
vícnaho ohná i osužđenija,
i izmí mja ot čelovík
zlotvorjáščich, i iščuščich
zapjátí mňí: jáko da ublažáju

ťá prísno, júže vsjá tvár
božéstvenňi ublažájet.

I: V podóbiji plóti
prebožéstvennyj iz tebé
víďin býšť, čístaja Ďívo:
jehóže neprestánno molí,
pomílovati nás v zlóbi
živúšcich, i trepěščušcich
víčnujuščaho mučénija.

Písň 9

II Ot Bóha Bóha Slóva,
neizrečénnoju múdrostiju,
prišédšaho obnovíti Adáma,
jádiu v tľínije pádšaho ľúťi,
ot svjatýja Ďívy neizrečénno
voplotívšahosja nás rádi,
vírniiji jedinomúdrečno
písňmi veličájem.

P Presvjatája Bohoródice spasi
nás.

i: Čelovikoľúbija božéstvennahó
spodóbi mja otrokovíce, jáže
jedína čelovikoľúbca Bóha
plóť ot tebé vzaimovávša,
i neizhlahólanno róždšaja,
izbávi mja búduščaho
plámene, i múki vsjákija,
ľubóviju ťá slávjaščaho.

ii: Jáko krípkuju zastúpnicu,
jáko naděždu i stľinu i
osnovánije, i pokrów tvěrd,
i nepobidímo utverždénije,

i nebúrno pristánišče, i
jedinoderžávnoje pribížišče
sťažávše ťá vsí spasájemsja
prepítaja.

S: Ďitorodíteľnice Ďívo, duší
mojejá óblaki otžení:
i podáj čisto uzríti
Vladýčice, spasíteľnuju
dobrótu, vozsijavšuju
neizhlahólanno iz tvojejá
presvjatýja utróby, vo svít
jazýkov prepítaja.

I: Svít róždšaja božéstvennyj,
mnóhimi strastňmi
navidňinija pomračénnoje
sěrdce mojé, i pómysl
očuždájuščich, prosvití
otrokovíce, kápľu mí
podajúšči prísno sléz,
skvěrny hrichá Ďívo,
očiščájuščuju mí.